

Kortets hemlighet

av Ewa Christina Johansson

Illustrationer Åsa Carlsson

**Läs även denna spännande
bok i serien:**

Tavlans hemlighet

Hegas

Innehåll

Kapitel 1	Början	11
Kapitel 2	Trollgubben	15
Kapitel 3	Garderoben	23
Kapitel 4	Ruter dam	30
Kapitel 5	Rädda Vilja	37
Kapitel 6	Klocktornet	44
Kapitel 7	Dani	51
Kapitel 8	Viljas sten	58
Kapitel 9	Ruter ess	65
Kapitel 10	Nyckeln	73
Kapitel 11	Ruter knekt	79
Kapitel 12	In i dimman	85
Kapitel 13	Kronan	96
Kapitel 14	Slutet	104

1. Början

Dimman kom fort.

Den rullade fram över fälten. Fast jag sprang så fort jag kunde hann den ändå ifatt mig.

Jag var vilse och visste inte hur jag skulle komma tillbaka till Torpet.

Det var då jag hörde klockan slå.

Ett högt dånande som slog genom dimman. Det lät som en kyrkklocka.

Jag började springa mot den.

Om det fanns en kyrka här fanns det väl människor också. Någon som kunde tala om för mig hur jag skulle hitta hem igen.

Jag såg kyrkans vägg. Med ena handen

mot den skrovliga väggen började jag gå.

Jag letade efter en ingång.

En ugglas hoade.

Jag trodde att ugglor bara var ute på natten, men inte den här.

Det lät dystert och kallt när ljudet ekade genom den vita dimman.

– Hallå? Är det någon här?

Lite längre bort rörde sig en skugga.

Det såg ut att vara en tjej. Jag kunde se långt ljust hår. Det hängde ner över axlarna på en vit skjorta.

– Hej! Jag har gått vilse. Vet du hur jag ska gå för att komma till Torpet?

Hon hörde mig inte. Istället gick hon runt hörnet och försvann.

– Hallå, vänta!

Jag sprang efter, men när jag kom runt hörnet var hon borta.

– Men, sa jag. Vart tog hon vägen?

Jag var trött och hungrig och ville hem. Mamma hade sagt något om pasta och det sög i magen.

– Hallå! Finns här ingen som kan säga hur jag ska hitta hem?

Den raa dimman lättade.

Det hände så fort att jag flämtade till. Sekund för sekund tunnades diset ut. Jag kunde se hur det såg ut omkring mig.

Kyrkan jag hade kommit till var liten och rosa. Runt den fanns en stenmur och en kyrkogård. En bit bort kunde jag se Torpet.

Hurra! Det var inte alls långt dit.